

1315**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 12 maja 2004 r.

w sprawie zwalczania choroby niebieskiego języka²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób i tryb zwalczania choroby niebieskiego języka, zwanej dalej „chorobą”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) podejrzeniu choroby — rozumie się przez to wystąpienie objawów klinicznych albo zmian pośmiertnych u dzikich lub domowych przeżuwaczy, zwanych dalej „zwierzętami z gatunków wrażliwych”, łącznie z danymi epidemiologicznymi wskazującymi na możliwość wystąpienia choroby;
- 2) stwierdzeniu choroby — rozumie się przez to wykrycie przez powiatowego lekarza weterynarii obecności wirusa choroby niebieskiego języka w gospodarstwie, na podstawie badań laboratoryjnych, przy czym w przypadku epidemii powiatowy lekarz weterynarii może stwierdzić chorobę na podstawie wyników badań klinicznych lub epidemiologicznych.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu choroby w gospodarstwie:

- 1) przeprowadza dochodzenie epizootyczne, w ramach którego podejmuje czynności mające na celu stwierdzenie albo wykluczenie choroby, a w szczególności:
  - a) przeprowadza ogólne badanie zwierząt z gatunków wrażliwych,
  - b) przeprowadza szczegółowe badanie zwierząt podejrzanych o chorobę,
  - c) przeprowadza oględziny albo sekcję zwłok zwierzęcych z gatunków wrażliwych,

d) pobiera próbki i wysyła je do badań do laboratorium określonego w załączniku do rozporządzenia;

2) obejmuje nadzór nad gospodarstwem, w ramach którego:

a) sporządza spis zwierząt z gatunków wrażliwych, z podziałem na gatunki, określając liczbę zwierząt padłych, zakażonych oraz podejrzanych o zakażenie; spis uaktualnia, uwzględniając także zwierzęta z gatunków wrażliwych, które urodziły się w okresie podejrzenia o chorobę,

b) sporządza spis miejsc, w których istnieją sprzyjające warunki do namnażania i przetrwania wektorów, którymi są kuczmany z gatunku *Culicoides imicola* lub, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej³⁾, kuczmany z innych gatunków z rodzaju *Culicoides*, oraz określa odpowiednie środki do ich zwalczania,

c) nakazuje umieszczenie zwierząt z gatunków wrażliwych w pomieszczeniach, jeżeli istnieją odpowiednie do tego warunki w gospodarstwie,

d) zakazuje wyprowadzania zwierząt z gatunków wrażliwych z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby, lub wprowadzania ich do tego gospodarstwa,

e) nakazuje postępowanie ze zwłokami zwierzęcymi zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi niszczenia i przetwarzania ubocznych produktów zwierzęcych określonymi w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. wprowadzającym przepisy zdrowotne odnoszące się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2003),

f) nakazuje podjęcie czynności służących zwalczaniu wektorów w pomieszczeniach lub miejscach, w których są przetrzymywane zwierzęta, oraz wokół nich, określając w szczególności częstotliwość dezynsekcji, mając na względzie okres działania zastosowanego preparatu biobójczego oraz warunki klimatyczne.

2. Powiatowy lekarz weterynarii stosuje odpowiednio środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w czasie regularnych kontroli weterynaryjnych przeprowa-

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 106, poz. 1125).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej szczegółowe warunki kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej wdrażanego niniejszym rozporządzeniem dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

³⁾ Decyzja wydawana na podstawie art. 2 lit. e dyrektywy 2000/75/WE dotycząca określenia wektorów przy szerzeniu się choroby niebieskiego języka.

dzanych w gospodarstwach oraz w czasie każdego pobytu w gospodarstwie.

3. Dochodzenie epizootyczne, oprócz wymagań, o których mowa w art. 42 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ma na celu ustalenie:

- 1) miejsc występowania wektorów;
- 2) dróg przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych oraz ich zwłok z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby, lub do tego gospodarstwa.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować środki, o których mowa w ust. 1 i 2, w stosunku do innych gospodarstw, jeżeli uzasadnione jest to ich lokalizacją lub kontaktami z gospodarstwem, w którym podejrzewa się wystąpienie choroby.

5. W przypadku zwierząt z gatunków wrażliwych wolno żyjących w rezerwach przyrody stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2 oraz środki zwalczania choroby określone w przepisach Unii Europejskiej.

6. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz 4 i 5, stosuje się do dnia wykluczenia choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 4. 1. W przypadku stwierdzenia choroby w gospodarstwie urzędowy lekarz weterynarii wyznacza je jako ognisko choroby oraz:

- 1) nakazuje i nadzoruje zabicie zwierząt z gatunków wrażliwych w zakresie uznanym za konieczny dla przeciwdziałania dalszego szerzenia się choroby; o zastosowanych środkach Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską;
- 2) nakazuje postępowanie ze zwłokami zwierzęcymi zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi niszczenia i przetwarzania ubocznych produktów zwierzęcych określonymi w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. wprowadzającym przepisy zdrowotne odnoszące się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273, z 10.10.2003);
- 3) nakazuje i nadzoruje zastosowanie środków, o których mowa w § 3, we wszystkich gospodarstwach położonych na obszarze o promieniu 20 km od ogniska choroby, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 4) przeprowadza dochodzenie epizootyczne.

2. Jeżeli choroba ma wyjątkowo groźny przebieg i wymaga podjęcia dodatkowych środków w celu jej zwalczania, w tym przeprowadzenia programu szczepień, Główny Lekarz Weterynarii występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich zastosowanie; jeśli zaistnieje taka konieczność, Główny Lekarz Weterynarii może, informując o tym Komisję Europejską, podjąć decyzję o rozpoczęciu programu szczepień.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może zgodzić się na przemieszczanie zwierząt z gatunków wrażliwych na obszarze, o których mowa w ust. 1 pkt 3, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii może rozszerzyć albo ograniczyć obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, po uwzględnieniu warunków epidemiologicznych, geograficznych, ekologicznych lub meteorologicznych, powiadamiając o tym Komisję Europejską.

5. Jeżeli obszar, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, Główny Lekarz Weterynarii informację tę przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy w zakresie zwalczania choroby, w szczególności w określaniu tego obszaru.

§ 5. 1. W przypadku wyznaczenia ogniska choroby wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa określa:

- 1) obszar zapowietrzony o promieniu co najmniej 100 km;
- 2) obszar zagrożony, na którym w ostatnich 12 miesiącach nie przeprowadzono szczepień przeciwko chorobie, sięgający co najmniej 50 km poza obszar zapowietrzony.

2. W razie konieczności wielkość tych obszarów może być zmieniona po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.

§ 6. 1. W obszarze zapowietrzonym powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) tworzy spis gospodarstw, w których znajdują się zwierzęta z gatunków wrażliwych;
- 2) realizuje program nadzoru epidemiologicznego, obejmujący badania objętych nadzorem grup zwierząt z gatunków wrażliwych oraz populacji wektorów, określony przez Komisję Europejską.

2. Zakazuje się przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych poza obszar zapowietrzony, z wyjątkiem gdy:

- 1) Komisja Europejska wyrazi na to zgodę, w szczególności w odniesieniu do zwierząt znajdujących się na części obszaru, w której nie stwierdzono obecności wektorów oraz czynnika zakaźnego wywołującego tę chorobę;
- 2) przepisy Unii Europejskiej dotyczące przemieszczania zwierząt z gatunków wrażliwych do obszaru zapowietrzonego i z tego obszaru stanowią inaczej⁴⁾.

⁴⁾ Decyzja wydawana na podstawie art. 12 dyrektywy 2000/75/WE dotycząca przemieszczania zwierząt przy zwalczaniu choroby niebieskiego języka.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może przeprowadzić szczepienia, o których mowa w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

§ 7. W obszarze zagrożonym stosuje się odpowiednio środki, o których mowa w § 6 ust. 1 i 2.

§ 8. W sytuacji gdy choroba ma wyjątkowo groźny przebieg i wymaga podjęcia dodatkowych środków,

Główny Lekarz Weterynarii stosuje te środki po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 maja 2004 r. (poz. 1315)

LABORATORIUM PROWADZĄCE BADANIA W KIERUNKU CHOROBY NIEBIESKIEGO JĘZYKA:

Laboratorium Zakładu Wirusologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego
Al. Partyzantów 57
24-100 Puławy